

د حضرت ناحوم نبی کتاب

۔ ماخذ انبیاء

پېژندگلو

د حضرت ناحوم پېغام دا دے چې خُدائ پاک د دُنیا معاملې په خپل قابو کبښې ساتی. د دُنیا د لوی نه لوی یو طاقت هم د خُدائ پاک منصوبه د مکمل کېدو نه نه شی ایسارولې. هغه په هر څه قادر دے. په لویو لویو بادشاهانو ترقی او زوال راغله دے، خو په مکمل تاریخ کبښې څوک هم تر اوسه پورې د دې قابل شوې نه دے چې د خُدائ پاک طاقت له شکست ورکړی. او هم دا د هغه د منونکو دپاره د تسلی باعث خبره ده، که هر څومره هم حالات خراب شی خو د هغوی یقین هم په خُدائ پاک وی. حضرت ناحوم د نینوه خلقو له خبردارې ورکړو چې زر به د اسور خلق په تاسو حمله وکړی. خو حضرت ناحوم غرورناکو او طاقتورو اسوریانو له هم خبردارې ورکړو چې هغوی به هم تباہ شی که چرې تویه پي ونه کړه او خُدائ پاک ته راونه گړخېدل. هغه وفادارو له دعوت ورکوی چې د مصیبت په وخت کبښې مالک خُدائ خپل خُدائ پاک ته راوگرځی او ورسره وعده کوی چې خُدائ پاک به د هغوی حفاظت وکړی. د حفظ کولو دپاره ۱:۷ آیت ”مالک خُدائ ښه دے، د تکلیف په وخت کبښې هغه مضبوطه قلعه ده. او هغه د هغوی حفاظت

کوی څوک چي په هغه باور کوی.“

د مالک خُداي غصه د نينوه خلاف

- ۱) د ناحوم القوشی د رویا په کتاب کبني د نينوه په حقله پېغام. ۲) مالک خُداي غبرتي او بدل اخستونکي خُداي پاک دے، مالک خُداي بدل اخلي او د قهر نه پک دے. او مالک خُداي د خپلو دشمنانو نه بدل اخلي او خپله غصه د خپلو دشمنانو خلاف جاري ساتي. ۳) مالک خُداي په مزه غصه کيږي، خو هغه پېر طاقتور هم دے، مالک خُداي به مجرم بغېر د سزا پرې نه ردي. د هغه لاره په تېزه هوا او طوفان کبني ده، او وريځي د هغه د پښو دوږي دي. ۴) هغه سمندر رتي او اوچوي، هغه ټول سيندونه اوچوي. د بسن او د کرمل شينکي اوچوي، او د لبنان گلونه مراوي کوي. ۵) د هغه د وړاندې غرونه لږزيږي، او غونډي ويلي کيږي. او زمکه د هغه په حضور کبني لږزيږي، دُنيا او هر هغه څوک چي په کبني اوسېږي. ۶) څوک د هغه قهر ته ودرېدے شي؟ څوک د هغه سخته غصه برداشت کولے شي؟ د هغه قهر لکه د اور په شان نازل شوے دے، گټان د هغه په وړاندې ټوکړي ټوکړي شول. ۷) مالک خُداي ښه دے، د تکليف په وخت کبني هغه مضبوطه قلعه ده. او هغه د هغوي حفاظت کوي څوک چي په هغه باور کوي. ۸) خو هغه به په يو زورور سېلاب سره د نينوه خاتمه وکړي، هغه به خپل دشمنان د لحد تيارو ته ورسوي. ۹) هغوي څوک چي د مالک خُداي خلاف منصوبه جوړوي هغه به يې په يو گزار سره سراسر برباد کړي. او د دوپم گزار ضرورت به ورته نه

وی. (۱۰) د هغه دشمنان به د هغه سپرو غونډې چې په ازغو کښې راگېر وی او چې په خپلو شرابو نشه وی، هغوی به لکه د اوچو بوسو په شان وسوزی. (۱۱) ستا نه، اے نینوه، څوک راغلو چې د مالک خدای خلاف منصوبې جوړوی، څوک چې بې کاره مشوره ورکونکی دی. (۱۲) مالک خدای داسې فرمائی چې، ”اگر که اسوریان اتحادیان لری او بې شمېره دی، هغوی به ورک او تباہ شی. اگر که تاسو ما په تکلیف کړئ، اے یهوداه، خو زه به تاسو نور په تکلیف نه کړم. (۱۳) اوس به زه د اسوریانو جغ ستاسو د څټ نه اخوا کړم او ستاسو بیړی به وشلوم.“ (۱۴) مالک خدای ستا په حقله حکم کړی دے، اے نینوه، ”ستا اولاد به نه وی چې ستا نوم پرې پاتې شی. زه به هغه جوړ شوی تصویرونه او بتان تباہ کړم کوم چې ستاسو د معبودانو په عبادتخانو کښې دی. زه به ستا قبر تیار کړم، ځکه چې ته بدچلنه یې.“ (۱۵) په غرونو نظر د هغه چا پښو ته واچوی څوک چې ښه زېرمه راوړی، او د امن و امان پیغام او د خلاصون اعلان کوی. اے یهوداه خپل اخترونه وکړئ، او خپلې عام منښتې کوی. بدعمله به نور هیڅکله په تاسو قبضه نه کوی، هغوی به په مکمل توگه تباہ شی.

د نینوه تباہ کېدل

۲ (۱) اے نینوه، یو حمله کونکے ستا خلاف راروان دے. د قلعي څوکیداری کوه، د لار څوکیداری کوه، خپل ځان په حفاظت کړه، خپل ټول قوت استعمال کړه. (۲) اگر

که تباہ کونکو هغوی تباہ کړی دی او د هغوی د انگورو
 باغونه یې وران وچاړ کړی دی خو مالک خدای به د یهوداه
 شان او شوکت بیا قائم کړی لکه د اسرائیل د شان او
 شوکت په شان. (۲) د فوجیانو پالونه سره دی، جنگیالو یې
 سرې جامې اغوستې دي. په جنگی گاپو لگېدلې اوسپنې
 خلبېدې په هغه ورځ چې دوی تیار وو، او د دیار نېزې یې په
 هوا کښې خوځولې. (۳) جنگی گاپی د طوفان غوندې په
 کوڅو کښې تېرېږي، په چوکونو کښې مخکښې او وروستو
 ځی راځی. هغوی لکه د چراغونو په شان پرقیږي، هغوی لکه
 د برېښنا په شان په تېزه تېرېږي. (۴) بادشاه خپلو آفسرانو
 ته چغې وهی، هغوی په خپل رفتار کښې په لار تیندک خوری.
 د ښار دېوال ته په تېزه ورځلاص دی چې ځان ته د حملې
 مورچې تیاری کړی. (۵) د سیند دروازې کولای کړی شوې
 دی، او محل په راغورزېدو دی. (۶) د هغې ملکه برېښه
 بوتلې شوه. د دې غلامانې جینکې لکه د گوگوستکو په شان
 ژړا کوی او هغوی خپلې سینې وهی. (۷) نینوه لکه د تالاب
 په شان دی او د دې اوبه روانې دی. ”ایسار شی، ایسار
 شی،“ هغوی چغې وهی، خو هیڅ څوک شا ته نه گوری. (۸)
 سپین زر لوټ کړی. سره زر لوټ کړی. د دې د ذخیرې څه
 حد نشته، او د دې د ټولو خزانو دولت ډېر زیات دی. (۹)
 هغه لوټ کړی شوه، خالی کړی شوه، ورانه وچاړه شوه.
 زړونه کمزوری شول، پښې بې دمه شوې، بدنونه په رپېدو
 شول، هر مخ زېړ شو. (۱۰) اوس نینوه هغه د زمر و غار چرته
 دی، هغه ځای چرته چې هغوی خپلو بچو له خوراک
 ورکولو، چرته چې زمري او زمري، او د دې بچی بغېر د څه
 ویری نه گرځېدل؟ (۱۱) زمري د خپلو بچو دپاره کافی ښکار

وکړو او د خپلې زمري دپاره د هغه ښکار په مری غلې شو،
 خپل غار يې د ښکار د غوښې نه پک کړو. (۱۳) زه ستاسو
 خلاف يم، مالک خدای رب الافواج فرمائی. زه به ستاسو
 جنگی گاپی وسوزوم، او توره به ستاسو ځوانان زمري
 ووژنی. زه به تاسو ته په زمکه ښکار پرې نه ږدم. ستاسو د
 پېغام ورکونکو آوازونه به نور نه اورېدلې کيږی.

افسوس په نینوه

۳ (۱) افسوس دې وی په وژونکی ښاريې، چې د دروغو او
 د لوټ شوی مال نه پکه ده، کله هم د مظلومانو نه خالی
 شوی نه ده. (۲) د کورو ټسار ته، د پایو چغار ته، د آسونو
 تریار ته، او د جنگی گاپو درزار ته غوږ ونیسئ. (۳) په
 آسونو سواره حمله کوی، پر قېدونکې توري او ځلېدونکې
 نېزې ښکاری. هر طرف ته بې شمېره زخمیان، د مرو پیری،
 بې شمېره مړی دی، او خلق په لاشونو تیندکونه خوری. (۴)
 ځکه چې نینوه د یوې بې حیا زناکارې په شان ده، چې ناز
 نخرې کوی، او خپل ښائست لکه د جادو استعمالوی، چا
 چې په کنجرتوب سره قومونه خپل غلامان کړی دی او په
 خپل جادو سره يې خلق راگېر کړی دی. (۵) زه ستا خلاف
 يم، مالک خدای رب الافواج فرمائی. زه به ستا لمن ستا په
 مخ دراوچته کړم. زه به قومونو ته تا لغړه کړم او ملکونو ته
 به دې وشرموم. (۶) زه به په تا گند دروغورزوم، زه به تا
 سپکه کړم او تا نه به یو تماشه جوړه کړم. (۷) هغه ټول
 څوک چې تا گوری هغوی به تا نه وتبستی او وائی به، د نینوه

نه کنڊر جوڙ شوے دے، څوڪ به د هغي ڊپاره ماتم کوي؟

څوڪ به هم نه وي چي تا له تسلي درکري؟ (۸) آيا ته د

تيس نه بنه يي، چي د نيل په درياب باندې آباد دے، چي

گهرچاپره ترې نه اوبه دي؟ درياب د هغي دفاع وه او اوبه د

هغي دبالونه. (۹) ايتھوپيا او مصر د دې لامحدوده زور وو،

فوط او ليبيا د دې اتحاديان وو. (۱۰) خو اوس هغه ونيولے

شوه او جلاوطنه کرے شوه. د هغي بچي د هرې کوڅي په

سر کبني ټوکرې ټوکرې شو. د غلامي ڊپاره د هغي په مشرانو

پچه واچولے شوه، او د هغي ټول مشران په زنجيرونو وتړلے

شو. (۱۱) ته به هم لکه د نشيانو نشه شي، ته به خپل ځان

پټوي او د دشمن نه به پناه غواړي. (۱۲) ستا ټولي قلعه گاني

لکه د اينخر د هغه ونو په شان دي چي وپرومبي مېوه يي پخه

وي، کله چي دا خوځولے شي، نو اينخر يي د خوړونکي

خوله کبني راوغورزيږي. (۱۳) خپلو فوجيانو ته وگوره،

هغوي ټول لکه د بنځو په شان کمزوري دي. ستا د ملک

دروازي، ستا دشمنانو ته خلاصي دي. اور د دې اړمونه

سوزولي دي. (۱۴) د محاصري ډپاره اوبه ډکي کره، او خپلي

مورچي مضبوطي کره. خټه جوړه کره، په پنبو يي نرمه کره،

د خبستو د جوړولو ډپاره يي تياره کره. (۱۵) خو اور به تا

وسوزوي، توره به دې په مينځ دوه کري. دشمن به دې لکه د

قحطي د مولخانو په شان وخوري. تر دې که تاسو د قحطي

مولخانو په شان ډېر هم شي خو د تبتيډلو لار به مونه وي.

(۱۶) تا د خپلو سوداگرو شمېر زيات کرے دے تر دې چي د

هغوي شمېر د آسمان د ستورو نه هم زيات دے، خو لکه د

مولخانو هغوي زمکه صفا کري او بيا والوځي او لار شي.

(۱۷) ستا محافظان د قحطي د مولخانو په شان دي، او ستا

آفسران د قحطی د مولخانو د لښکر په شان دی چې په ژمی
 کښې په دېوالونو کښېښی. خو کله چې نمر رابنکاره شی نو
 دوی والوخی او لار شی، او چا ته نه معلومېږی چې چرته
 ځی. (۱۸) اے د اسوری بادشاه، ستا د قوم شپونکی اوده
 دی، ستا مشران د آرام دپاره پراته دی. ستا خلق په غرونو
 خواره واره شوی دی او څوک نشته چې دوی رایوځای
 کړی. (۱۹) ستا زخم هیڅ یو څیز هم نه روغوی، ستا زخم
 وژونکې دے. هر څوک چې ستا په حقله ستا په راغورزېدو
 خبر شی هغه لاسونه پر قوی، ځکه داسې څوک نشته چې ستا
 د نه ختمېدونکې ظلم نه خلاص شوی وی.